

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyvi kivonat

az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányának
1924. évi január hó 23-án tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: báró Inkey Pál és Térfi Béla alelnökök, Arató Gyula, Balogh Ernő, Biró Zoltán, Csik Imre, Eránosz Antal János, Hammersberg Géza dr., Hinfner György, Huszár Tibor, Karafiáth Jenő, Karsai Károly, Kovács Gábor, Kozma István, Medveczky Ernő, Osztroluczky Géza, Péch Kálmán, Rimler Pál, Schmied Ernő, Schmidt Károly, Vuk Gyula választmányi tagok és Bund Károly titkár.

Távolmaradásukat kimentették: gróf Andrássy Sándor, Bodor Gyula, Gaul Károly, Ivanits Ferenc, Onczay László és Róth Gyula választmányi tagok.

Báró *Inkey* Pál az ülést megnyitva, napirend előtt szót kér *Csik* Imre választmányi tag és a választmányi tagok élénk helyeslése mellett meleg szavakkal üdvözli az egyesület új alelnökeit. Az alelnökök nevében báró *Inkey* Pál mond köszönetet.

Báró *Inkey* Pál mély sajnálattal bejelenti, hogy gróf *Széchenyi* Bertalan elnök hozzá december hó 20-án intézett levelében a választás eredményére való hivatkozással lemondott.

Indítványozza, hogy az igazgatóválasztmány az elnök ő excellenciája lemondását ne vegye tudomásul, hanem arra az egyhangu bizalomra való tekintettel, amely irányában a közgyűlésen megnyilatkozott s amelyet az egyesület minden tagja személye iránt érez, őt elnöki állásának megtartására kérje fel.

Biró Zoltán indítványozza, hogy ez küldöttségileg történjék.

Az igazgatóválasztmány egyhangulag ily értelemben határoz.

A titkár jelenti, hogy december hó 20-án az egyesület elnökségéhez címezve a következő levél érkezett:

„Támaszkodva az Erdészeti Egyesület régi tradícióira, melyekkel a mult közgyűlés eseményei a legmerőbb ellentétben állanak, tisztelettel alulírottak élénk sajnálatunk kifejezése mellett választmányi és az állandó bizottságban esetleg viselt tagságunkról ezennel lemondunk. Budapest, 1923. évi december hó 20-án. Kacsanovszky József s. k., Beyer Jenő s. k., Papp Béla s. k., Kiss Ferenc s. k., Kalliyoda Andor s. k., Szabó József s. k., Dorozslai Gábor s. k., Pajer István s. k., de Pottere Gerard s. k.“

Hasonló szövegű lemondólevelet intézett még az egyesülethez dr. Bartóky József, örgróf Pallavicini Alfonz, gróf Széchenyi Aladár, Ulreich Gyula és báró Waldbott Kelemen.

Kovács Gábor: Méltóságos Elnök Ur! T. Igazgatóválasztmány! A titkár ur elhangzott bejelentése és a választmányi tagságaikról lemondó tagtársaink felolvasott levele engem — s nem kétlem — velem együtt az igazgatóválasztmány valamennyi tagját, igen fájdalmasan érint.

T. Választmány! En a magam részéről meg vagyok győződve s azt hiszem, a választmány tagjai is — arról, hogy nagyrabecsült tagtársaink akkor, amikor ezt az elhatározásukat az igazgató-választmánnyal közölték, egy pillanatra mindenestre megfedekeztek arról a mindannyiunk által vallott s általuk is annyiszor hangoztatott s bizonyára ma is egyedül helyesnek talált *elvről*: hogy valamennyien csak *ügyet* szolgálunk.

Az előttünk elhangzott lemondó nyilatkozatban foglalt megokolás a pártatlan igazság szempontjából arra kötelez bennünket, hogy bizonyos tényeket ez alkalommal megállapítsunk.

Egyesületünk rendes, szabályszerűen összehívott közgyűlésének jelentékeny többsége alapszabályszerű titkos szavazással mult hó 19-én elnökséget és az igazgatóválasztmány kiegészítésére választmányi tagokat választott. Miután egyesületünk minden egyes tagja rendelkezik azzal az intelligenciával, hogy maga meg tudja ítélni ugy társadalmi egyesületünknek közéleti hivatását, mint adott körülmények között a

vezetésre hivatottak kiválasztását is: elfogulatlan, igazságos és alkotmányos gondolkozással szó nélkül meg kell hajolni a többség döntése előtt annak is, aki más véleményen volt. Kérdem tisztelettel, hová vezetne az, ha társadalmi egyesületünkben a kisebbség a többség véleménye előtt nem deferálna és minden egyes alkalommal elhagyná helyét. Ilyen felfogás mellett tanácskozó testület nem állhat meg, tanácskozni, határozni nem lehet.

Lemondó leveleikben nagyrabecsült tagtársaink *tradícióra* hivatkozással okolják meg lépésüket. T. Igazgatóválasztmány! Nem tudom, mit kell értenünk ez alatt? Az adott esetben nem érthetünk mást, mint azt, hogy az egyesület alelnöki székét hosszú időn át az államerdészeti akkori aktív feje, aki egyszermind az egyesület egyik megalapítója volt, töltötte be. De nem mindig! Megszakadt ez a folytonosság már 1896-ban Bedő Albert nyugdíjazásával, mert utána nem aktív utódja következett és még kifejezettebben 1899-ben, amikor egyesületünk akkori rendes közgyűlése alelnökévé Soltz Gyula országos főerdőmestersége idején Horváth Sándort — az addigi titkárt — választotta meg. Sem akkor, sem azután, senkinek sem jutott eszébe ezekben a tényekben a tradíció sérelmét látni. Az a megokolás pedig, hogy a közgyűlés többsége az elnökség és igazgatóválasztmány által ajánlott jelölő javaslatok ellenére szavazott, szintén nem támaszthatja alá érdemes tagtársaink ezen sajnálatos elhatározását. Az igazgatóválasztmány és az elnökség jelölési jogát alapszabályaink nem is említik. Az igazgatóválasztmány ilyen ajánlatot a választandókra nézve csak a legutóbbi egy-két évben tett; azelőtt ilyen eljárás ismeretlen volt. Az ilyen ajánlat természetesen, mivel alapszabályaink a titkos szavazást írják elő, de egyébként is, a dolog természeténél fogva egyetlen közgyűlési tagra sem lehet kötelező s viszont, ha a közgyűlés másképp határoz, az sem lehet senkire nézve sérelmes.

T. Igazgatóválasztmány! Köztudomásu mindannyiunk előtt, hogy egyesületünkben már évtizedek előtt sokan voltak azok, akik összeférhetetlennek tartották, hogy az elnökségben a

szakelnök tisztét az állami kormányzati igazgatás aktív vezető funkcionáriusa töltsse be. Egyesületünk nagy többsége állandóan hangoztatta, hogy éppen olyan társadalmi egyesület vagyunk, mint a bányászati, vagy a Mérnök- és Építész-Egylet, vagy a Halászlati Egyesület, vagy az O. M. G. E. és más hasonló társadalmi egyesületek. Ezek mindegyike tevékeny tagjai sorába számítja ugyan az állami közigazgatás illetékes osztályainak vezetőit is, de ezek maguk is összeférhetetlennek tartván ezt, a vezetőségben részt nem vesznek. Ebben a tényben senki sérelmet, vagy mellőzést nem lát. Nem sokkal nagyobb értékű-e a kormányzat részére az oly társadalmi tényező működése és támogatása, amely még a befolyásolás látszatát is nélkülözi?

Azt hiszem s ebben bizonyára osztozik velem a t. igazgatóválasztmány is, hogy a múlt hó 19-én megtartott rendes közgyűlésünk jelentékeny többsége nem akart határozatával mást, mint a fennforgó inkompatibilitást megszüntetni, de ezzel nézetünk szerint senkinek egyéniségét semmi tekintetben érinteni nem kívánta.

Indítványozom, hogy érdemes tagtársainknak ezen mindnyájunk előtt sajnálatos lemondását, egyelőre vegyük tudomásul azzal, hogy a megüresedett helyek betöltése az alapszabályok 13. szakasza értelmében, őszi közgyűlésünknek fogja feladatát képezni.

Huszár Tibor teljesen magáévá teszi Kovács Gábor indítványát s azt csak azzal kívánja kiegészíteni, hogy az teljes szöveggel az ülés jegyzőkönyvébe iktattassék.

Az igazgatóválasztmány egyhangu határozattal elfogadja Kovács Gábor és *Huszár* Tibor indítványait.

Az igazgatóválasztmány az állandó bizottság kiegészítésére *Térfi* Béla alelnököt, *Medveczky* Ernő, *Kozma* István választmányi tagokat, *Náray* Lajos és *Winkler* Miklós tagtársakat kéri fel.

Az igazgatóválasztmány az elnökség javaslatára az egyesületi pénztáros állását, amely Kovács Mihály lemondása következtében megüresedett, *Stegmeier* Ödön ny. segédhiv. fő-

igazgatóval tölti be s tudomásul veszi, hogy az egyik irodatiszti állásra ismét Lehoczky János miniszteri irodafőtiszt tér vissza.

Az igazgatóválasztmány folytatólag az utakról és vámokról szóló törvénytervezettel foglalkozik, amelyről külön közleményben emlékezünk meg.

Örvendetes tudomásul szolgál, hogy az Országos Pénzügyi Tanács az egyesületet a vagyonváltság alól felmentette, továbbá, hogy a Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő R.-T.-a régebbi alapítványát 1 millió K-val, *Biró Zoltán* 100 ezer K-val és *Eránosz A. János* 49.500 K-val egészítette ki.

Több adminisztratív jellegű ügy elintézése és 20 új tag felvétele után az ülés véget ért.

K Ü L Ö N F É L É K

A faforgalom fokozatos felszabadítása terén újabb lépés történt. A Faértékesítő Hivatal ugyanis felkérte az O. E. E.-et, hogy tájékoztassa az erdőbirtokosokat abban a tekintetben, hogy ha a Faértékesítő Hivatal a negyedévi fakészletbejelentés postáraadásától számított 30 napon belül a megengedett 30% igénybevétele iránt nem nyilatkozik, úgy tűzifa-, mint rönkfa- (gömbfa) készletüket teljes egészében szabadon értékesíthetik.

Az O. E. E. küldöttsége. Inkey Pál báró és Térfi Béla alelnökök vezetése alatt mult hó 24-én tisztelgett *Széchényi Bertalan* grófnál, kérve önmagyméltóságát, hogy az egyesület elnökségéről való lemondási elhatározását az iránta a közgyűlésen egyhanguan megnyilvánult közbizalomra és közszeretetre való tekintettel vegye revízió alá. Minthogy ezen tisztelgés alkalmából a helyzet nem nyert teljes tisztázást, ezuttal nincs még módunkban t. olvasóinknak végleges döntésről beszámolhatni.

Halálozások. Részvétellel értesülünk, hogy *Botos Lajos* ny. városi erdőmester (Debrecen) még mult év október havában, *Nadhera Pál* esztergomi főkáptalani ny. erdőmester pedig